

Slomška in sicer priredi prosvetno društvo »Skala« popoldne po večernicah proslavo na vrtu g. Sande, v slučaju slabega vremena pa v samostanski šoli. Na sporedu je slavnostni govor, igra, nastop tamburaškega zbora, naši pevci pa nam bodo zapeli nekaj vedno lepih Slomškovih pesmi. Slavnostno besedo bo na proslavi govoril č. g. Kolenc, tajnik KA v Mariboru, ki bo ta dan imel tudi rano in pozno pridigo.

Marija Snežna. Tukajšnje Prosvetno društvo ponovi na željo občinstva krasno igro s petjem »Roza Jelodvorska« v nedeljo dne 11. septembra, popoldne po večernicah. Pridite! — Odbor.

Pismo slov. izseljencev iz Argentine.

Buenos Aires, 8. avg. 1932.

Ker zahaja »Slovenski Gospodar« tudi med nas izseljence, zato Vam, gosp. urednik, tudi mi napišemo par vrstic. Malokdaj je kaj čitati o nas, ki pa kljub temu mislimo na našo lepo slovensko domovino. Nahajamo se, kakor menda malokje, v splošni brezposelnosti. Tukaj nas je na tisoče in tisoče delavcev, ki smo res v pravi revščini. Več tisoč brez vsakega stanovanja, hranijo pa se s tem, kar naprosijo. Ni pa to samo v Buenos Airesu, ampak tudi zunaj na deželi. Tam naletiš na cele gručice brezposelnih, po 50 in še več oseb skupaj, ki prosijo dela in hrane. Grozen je pogled na take reveže, ki prodajo obleko in sploh vse, kar imajo, da si kupijo ljubi kruh; tako nazadnje ostanejo samo v cunjah. Ako pa ima kdo srečo, da dela kje kakšen mesec, mora potem potrošiti svoj trdo zasluženi in pristradani denar, ko je spet brez dela. Mnogoteri ima v domovini ženo in otroke, ki imajo vsaj svojo streho in kruh, on pa tukaj niti tega ne. Vsakdo bridko potoži: Zakaj sem šel po svetu, ko sem sedaj brez kruha, ki ga doma nisem stradal. Res se vprašamo: Zakaj smo šli v tujino in kaj imamo v tujini? Že

marsikdo je šel z lastne zemlje z lepim upom, da pride do kaj boljšega. Tudi je mnogo kmetijskih sinov, ki jim v domovini ni manjkalo ne dela in ne jela, pa vendar se sedaj potikajo lačni po tuji zemlji. Vsak je šel z najboljšo nado iz domovine, a je prišel v veliko razočaranje. Največ jih pa je sem spravilo lažljivo pisanje tistih, ki so že bili poprej tukaj.

Mogoče jih je od sto pet, ki se jim ne godi preslabo. Vsak reče, da je to »sužnja Amerika«. Torej vsi tisti, ki mislijo v tujino, naj si prej dobro premislijo, ker »ni vse zlato, kar se sveti«. Ta ali oni reče: Zakaj pa si drugi prihranijo? Ni tako, prej je bilo dela več in tudi plače boljše. Sedaj ni dela in tudi plača se slabo.

Tukaj smo res kakor pozabljeni od domovine, ker tudi od svojih domačih prejemamo le redkokedaj kako pismo. To se nam pa ne zdi prav lepo. Mnogo nas je hodilo in še sedaj hodimo na konzulat nadlegovat za brezplačen povratek v domovino. Vsi seveda niso uslišani, ker gredo v prvi vrsti le bolni. Mislimo si, da bi naša država potrebovala tudi zdrave ljudi, ne pa le bolne. Prosimo merodajne oblasti, da bi se tudi ta stvar nekoliko uredila, vsaj sčasoma. Vidimo namreč, da se tukaj stanje ne bo nič zboljšalo, ampak še pohujšalo. Tako je torej naše življenje v Ameriki.

Vsem čitateljem in čitateljicam našega »Slovenskega Gospodarja« pošiljamo najlepše pozdrave v našo milo slovensko domovino.

Slovenski izseljenci.

Sv. Urban nad Mariborom. Prvo nedeljo tekočega mesca smo zopet imeli prav lepo proslavo Marijacejske Matere božje v Kamnici. Vse polno vernikov je s spodbudno pobož-

MR. BAHOVEC

Planinka čaj

Bahovec Vam uredi atolico, obnavlja in pomlajuje Vaš organizem in Vam vrača tako željno pričakovano lahko in zdravo spanje.

nostjo spremljalo božjega Odrešenika po vasi mimo lepo okinčanih hiš in se nam je dozdevalo, da se vračajo stari časi, ko so nas ob tej priliki obiskovali mnogoštevilni romarji iz Maribora in Slovenskih goric. — Za prihodnjo nedeljo dne 11. septembra pa so nam oznanili, da prihitijo marljivi pevci društva »Poštni roge« k Sv. Urbanu in da imajo v tej prijazni novoposlikani cerkvi ob desetih svojo službo božjo. Le pridite s svojimi prijatelji in prosite sv. Urbana, da nam pomaga srečno spraviti naše vinogradniške pridelke!

Št. Peter pri Mariboru. Vaški zvončki v Metavi so naznanili smrt posestnika Liponik Jožefa iz Trčove, ki je po daljšem bolehanju umrl nagle smrti. Rajni je bil dober in uslužen sosed ter vesel družabnik in splošno priljubljen. V Metavi pa je umrla po daljši boleznini viničarjeva žena Lorber v najlepši ženski dobi. Rajnima naj bo zemljica lahka, preostalim pa naše sožalje!

Sv. Jakob v Slov. ger. Srce se nam krči, ko hodimo po naših sadonosnikih in vinogradih. Navadno se pravi, da škoda, po toči povzročena ni tako huda, kakor se zdi v prvem trenutku. V tem slučaju pa vidimo, da je še hujša, kakor se je mislilo od začetka. Marsikdo je še na tihem upal, da bo še kaj ostalo, zdaj pa vidimo, da sadje leži črno na tleh za nobeno pravo rabo, kolikor ga je pa na drevju, tam črni, gnije in odpada. V vinogradih črni grozd za grozdom in odpada, če je kateri še ostal na trti. Veliko rodbin bo letos v resnici stradalo. Fižol, eno poglavitnih hranil, je s koruznih njiv kar izginil. Bog ve, ali se nas bo kdo usmili, ali bodo izostale vsaj tirjatve različnih davkov in zagrožene rubežni. — Pri tej priložnosti se pa vam moramo, g. urednik,

Uspeh na smrtni postelji.

James Fraser, uradni slikar avstralske vojske v svetovni vojni, je pred kratkim umrl v največji bedi v londonski bolnici. Tik pred smrtjo so ga bili razveselili s sporočilom, da je kr. akademija v Londonu sprejela eno izmed njegovih del, ki ga bo uvrstila v svojo zbirko. Ko je Fraser pred nedavnim časom obolet, je prosil nekega zdravnika, naj mu da vsaj takšna zdravila, da mu bo mogoče dovršiti sliko. Čim je bila dovršena, pa so bile njegove moči pri kraju in je odšel v bolnišnico. Zadnje čase je živel zelo siromašno. Naj-

F. S. Šegula:

Râbi Jehuda.

(Povest iz časov Kristusovih.)

6

(Konec.)

Z jasno donečim glasom odgovori mu Jezus: »Resnično, povem ti, še danes boš z menoj v raj!« Radostno so pretresle te besede skesanega hudodelnika, nagnil je glavo ter pričakoval konca. Ganile pa so tiste besede globoko tudi rabija Jehudo, ki je stal nedaleč proč od križa, sklonjen oprt na težko srebrno palico.

»Kraljestvo — v raj — Torej vendar — Ne bo odnehal — Umira za svoj nauk! — Ali so ga preroki res tako razumevali? Mesija —« — Tako si je zvrnil govornik, potem se pa spet sklonil k premišljevanju. — Ni bil več tisti, kakor pred dvema letoma. Že je minevala v njem tema farizejskih izročil. Začelo se je svitati v njegovi duši!

V istem času sta zapuščali dve v rjuhe zaviti ženski Naselbino gobovih. Davno že so zasi-

jali v ta žalosten kraj žarki vere, kraj upanja v novega preroka. Eden nesrečnež za drugim je zginil odtod, ker posrečilo se mu je priti v bližino velikega dobrotnika vseh trpečih, najti pri njem zdravilo v neizrekljivi svoji nesreči.

Raheli, ženi rabija Jehude, ter hčerki Mirami sreča ni bila tako mila. Poskušali pa sta mnogokrat. Še pred tednom, ko je v slovesni procesiji prihajal z Oljske gore v Jeruzalem, sta bili skoraj že na celju. Procesija je morala čez nam že znani cedronski most. Odtod je vodila takrat v južni smeri pot poševno navzgor k Zlatim vratam. Pokraj te ceste za pečino skriti sta ga hoteli počakati — ne vpiti, nista hoteli — ne nadležni biti — le moliti sta hoteli, moliti iz vse duše; saj on je dober — ne bo ju prezrl. Pa razposajena drhal ju je prej zapazila ter s kamejnem pognala v Naselbino nazaj. Danes, v petek jutro, jima je pravila dobra ženska, ki je pobirala po mestu hrano ter jo nosila gobavcem, da je novi prerok ujet, obsojen in da ga bodo opoldne križali na Kalvariji. Nesrečnici sta glasno zaplakali.

pritožiti, da nismo nič kaj zadovoljni s kritiko o naši prireditvi »Revček Andrejček«. Mi dobro vemo, da se ne moremo primerjati s poklicnimi igralci, storili smo pa vse, kar smo po svojih močeh mogli, in ljudstvo je bilo z vsemi zadovoljno. Tudi ne igramo zavoljo kritike in ne zato, da bi se enega ali drugega hvalilo, ampak zato, da si v teh težkih časih poiščemo lepega in plemenitega razvedrila.

Brezole pri Račah. Nebeški vrtnar je presadil zalo cvetko iz te solzne doline v nebeški raj, kjer ni tuge in ne trpljenja. Za vekomaj je zatisnila svoje oči, sprevidena s sv. zakramenti, mladenka Marijina družbenica Tilika Čelofiga v starosti 18 let. Rajna se je rada udeleževala sestankov ter naukov po večernicah pri farni cerkvi, dokler je mogla. Prvi dan Marijinega meseca jo je bolezen položila na postelj. Njen mrtvaški oder je bil poln lepih cvetic. Na dan pogreba so prihitele iz Slivnice njene družbenice z Marijinim društvenim križem ter jej v lepem številu izkazale zadnjo čast. Ti pa, draga Tilika, v miru počivaj ter sv. raj uživaj!

Sv. Urban pri Ptuj. Ko ste prinesli poročilo, kakšno škodo je prinesla nevihta dne 16. avgusta, ste pač premilo sodili. Toča in ciklon tega dne sta občinam Jirsovcem, Drsteljam, Janežovcem, deloma Vintarovcem popolnoma vse pokončala, vinogradi stoje čisto goli kot o Božiču, gozdovi so čez polovico na tleh, sadna drevesa izravana v veliki večini, da o poljskih pridelkih ne govorimo. Štirim posestnikom je strehe odneslo, oziroma gospodarska poslopja sploh podrla. Ljudje ne pomnijo kaj takega. — Dne 15. avgusta pa smo pokopali uglednega posestnika Miha Horvata iz Derstelje. V svoji mladosti je potoval mnogo po svetu, bil član katoliških društev in občeval z rajnim Luegerjem, županom na Dunaju. Prinesel je nazaj v domačijo verno srce in živo narodno zavest, kar je bilo pač nekaj redkega pred vojno. Sam vnet čitatelj »Slov. Gospodarja«, ga je tudi drugod širil in v zadnji boleznini mu je poleg »Slovenca« bilo čitanje v največjo tolažbo. Bil je vedno navdušen za vse dobro, neštete mrličje je spremljal s svojo molitvijo, živahen agitator za vse dobro. Zato mu bo Bog, za katerega čast se je toliko trudil, tudi vse poplačal!

Sv. Urban pri Ptuj. Tja na hribček sv. Urbana, kjer počiva Leopold Volkmer, veseli pesnik Slovenskih gor, smo na dan Velike Gospojnice spremljali k zadnjemu počitku g. Mihaela Horvat, posestnika na Derstelji. Preminul je v 60. letu, da si odpočije od svojega zemeljskega trpljenja, katero mu ni nikdar prizanašalo. Ker je bil mož poštenjak in neustrašen narodnjak, je moral za svoje nastope tudi marsikaj bridkega pretrpeti. Dičili sta ga dve lepi lastnosti: bil je celo življenje globoko veren in od nekajd zaveden Slovenec z dušo in telom. V mladih letih je kot rokodelski vajenec hodil veliko po tujini, celo v Švici je delal in kot tak občeval s tujimi narodi in znal sam dobro druge jezike, pa v njegovi duši, v njegovem srcu mu je materin jezik slovenski ostal simbol, katerega je čuval, in iz ljubezni do njega se je vrnil po letih v svoj rojstni kraj, kjer si je ustanovil svoje lastno ognjišče. Kjerkoli je delal, je pristopil h krščanskim društvom, kar je še sedaj rad pripovedoval. Starejši se spominjamo njegovega politično-volilnega delovanja pred vojno, brez njega bi bil v njegovem volilnem okraju marsikateri glas odpadel na nemčurje, oziroma druge nasprotnike krščanske misli. Bil je tako odločen narodnjak, da so mu nasprotniki izmislili, da je »slovenski Miha«, katerega imena pa se ni sramoval, marveč ga smatral pred celim slovenskim narodom za čast. Tudi po vojni se je trudil povsod, da bi samo takšni moške zastopali narod, ki bi mu res koristili. Več let ga je trpinčila zavrata želodčna bolezen, kateri je kljub zdravniški pomoči podlegel. V velikem številu smo te spremljali na zadnji poti, da ti izkažemo zadnjo čast in ljubezen, ki si je bil vreden pri vseh, kateri so poznali tvojo trdno vero in tvoje delovanje za slovenski rod. Žalujoca žena in hčerkici pa imejte to upanje, da se vidimo nad zvezdami!

Jurovci pri Ptuj. Dne 28. avgusta smo pri nas imeli veliko slovesnost. Naše mlado gasilno društvo si je blagoslovilo motorno brizgalno in avto. Mnogo ljudi se je zbralo za ta praznik na travniku pri Penu. G. župnik je v lepem govoru orisal dolžnosti gasilcev in ob asistenci g. kaplana in bratra minorita blagoslovil avto in brizgalno. Za botre so bili:

g. Lukman, zastopan po g. in gđc. Kistinger, in naša ljuba vaščana Maška. Po blagoslovu se je razvila prav ljubka veselice brez plesa. Proti večeru se je ljudstvo radostno razšlo. Vso zahvalo g. županu in načelniku Alb. Zupaniču in vsem, ki so pomagali društvu! — Takoj v pondeljek je že motorka delovala. Gorelo je na Pohorju pri Tementu. Naša motorka je bila prva na požarišču in delovala. Drugi dan zjutraj ob štirih je pa gorelo v Trzcu pri Sirovniku. Tudi tam smo pogasili. Na obeh krajih je napravil požar mnogo škode.

Dornova. Umrl je v nedeljo dne 21. avgusta, zadet od kapi, dolgoleten naročnik »Slov. Gospodarja«, obče znani in priljubljeni Anton Cigola v 65. letu svoje starosti. Naj počiva v miru!

Hošnica pri Laporju. Neizprosna jetika je zopet pri nas zahtevala svojo žrtev. Dne 1. t. m. smo namreč spremljali ob obilni udeležbi k večnemu počitku komaj 22 let starega mladeniča Ludvika Kaukler iz ugledne Kauklerjeve rodbine iz Hošnice. Rajni je bil miroljuben in pobožen mladenič, večkrat smo ga videli pri mizi Gospodovi. Svojo bolezen je prenašal zelo potrpežljivo, dokler ni po dolgotrajnem, hudem trpljenju podlegel zavrtni morilki. Domači pevci so mu pod spretnim vodstvom g. organista zapeli v slovo ob odprtem grobu ganljive žalostinke. Večni mir in pokoj njegovi duši, težko prizadeti rodbini pa naše srečno sožalje!

Makole. Dne 31. avgusta je preminula dobra žena, gospa Glažar Antonija, posestnica v Stranskih Makolah, komaj v 45. letu svoje starosti. Mnogo je trpela v dolgi mučni bolezni, a vse s čudovito potrpežljivostjo. Bila je v življenju vzgledna, miroljubna in pobožna žena ter povsod priljubljena. Rada je širila in navdušeno delovala za dobro cerkveno časnopisje in bila v tej reči prava misijonarka. Zapušča žalostnega soproga. Na svidenje nad zvezdami!

Breg pri Konjicah. Milo so zapeli dne 27. avgusta zvonovi in naznanjali prežalostno vest, da nas je za vedno zapustila tiha, daleč na okoli znana in pridna gospodinja Marija Brglez v 81. letu svoje starosti. Veliko je pretrpela v svoji bolezni, sedaj se pa veseli tam,

Ali človek upa, upa vedno, potapljaajoči se prijema za suho vejico. Tako Rahela, z njo pa Miriam. »Da bi ga mogli vsaj od daleč videti! — Ko bi se nama le posrečilo, natihoma se dotekniti njegovih nog!« sta vzdihovali. Dobrodošla jima je bila nastala tema; že eno uro je trajala, pa vedno bolj naraščala. Upanja polni se podata na pot. Vse mrtvo je bilo pri južnih vratih, Moglebinskih in Sionskih; varno sta mimo odhiteli. Tik ob zahodnem mestnem ozidju bi na Kalvarijo ne bilo več tako daleč, pa na polu poti zadneta na Jafska vrata, kjer je vedno polno ljudi. Zato je bilo treba napraviti velik ovinek. Že sta neopaženo hušnili zopet sem preko ceste ter se bližata Kalvariji. Skozi pred temo begajoče množice, ki so njima pridrale nasproti, se rijeta že celo brez vsega strahu naprej. Dasi tema vedno trša postaja, zapazita že zdaleč tri križe na vrhu, kjer zasramovanje Jezusa vkljub vsemu še ni prenehalo.

»Oče, odpusti njim, saj ne vedo, kaj delajo!« moli z boleznim glasom oni na srednjem križu.

»Ta je — še živi!« zăšepetne Rahela hčerkici, in obe popadeta nemo-pred njim na zemljo.

Tiste besede Križanega pa so tudi rabija Jehudo zbudile zopet iz njegove zamišljenosti ter ga genile do solz. »Ta ni samo človek, ta je več!« je vzdihnil globoko. »Ko bi bil samo človek, bi ne molil za to zverinsko ljudstvo!«

»Mati, meni tako lahko postaja, tako toplo po vseh udih; in srce mi tako močno bije!« šepeta Miriam materi v uho. Ubogo bitje ti, ko bi vedelo, kako srečno se čuti še le tvoja mati! In ko bi ne bila taka tema, bi opazila smeti na tvoji in obleki materni, nekake smeti kakor suhe ribje luskinke, ki vama padajo z obraza, z las! Ni vaju varalo vajino veliko zaupanje! Ozdravljeni ste!

Približala se je, prilezla slednjič 9. ura (ob treh popoldne po našem).

»Dopolnjeno je!« zaklical je zmagovalno srednji na križu. Glas sam je oznanjal že polajšanje težkega bremena. Polagoma, kakor se skla-

mnine za atelje ni plačal že več mesecev. Plin in elektriko so mu bili ustavili, ker ni mogel plačati računa. Iz podpore, ki so mu jo dajali dobri ljudje, pa si je kupil vsak dan pol litra mleka, ostanek je porabil za platno in barve. Navzlic tej bedi je delal na svoji poslednji sliki tako dolgo, da jo je dovršil. Ko so mu na smrtni postelji povedali, da je akademija sprejela njegovo sliko, je rekel: »To me veselilo, a žal, je vse že prepozno.«

Rekord nemškega zrakoplova.

Zrakoplov »Graf Zeppelin« je napravil do- slej polet preko Švice